

LITERATURA

Literatura ebrenc a Frankfurt

Quan el lector tingui a les mans aquest setmanari haurà finalitzat la Fira del Llibre de Frankfurt, considerada la més important del món, lloc de reunió de nombrosos editors i escriptors que veuen aquesta ciutat com l'aparador perfecte per donar a conèixer i promocionar la literatura dels seus respectius països. Del 19 al 23 del passat mes d'octubre, la Fira de Frankfurt ha acollit la presència d'Espanya com a país convidat, cosa que el Govern espanyol ha considerat com un 'projecte d'Estat'. No és casual que el Ministeri de Cultura hagi invertit tres milions d'euros a pagar les traduccions d'autors espanyols. Només en el transcurs de l'any s'han traduït a l'alemany 170 obres

d'autors molt coneguts i altres que no tant. Per una part, i unes notícies no sempre fidedignes, trobem, entre altres, Javier Marías, Juan Marsé i Maria Barbal, i traduccions de Javier Cercas, Najat el Hachmi, José Carlos Llop, Enrique Vila-Matas, Carmen Laforet, Quim Monzó i Víctor Català. M'ha sorprès molt, també, que Christian Hansen, el traductor de Bolaño, hagi dit que un dels interessos dels editors és l'Amèrica Llatina -tal vegada recorden els anys del boom- i que rares vegades pregunten per autors espanyols, ja que no tenen una idea clara del que és la literatura espanyola.

En definitiva, arribats a aquest punt, que és on jo volia anar a parar,

observi el lector que s'han traduït obres de Carmen Laforet i Víctor Català. Si no vaig equivocat, els únics ebrencs traduïts a l'alemany són l'Arbó, Emili Rosales i Andreu Carranza, però ens trobem que el castellà és la llengua vehicular a l'hora de les traduccions del català a altres llengües, fet que representa un seriós handicap per a qualsevol escriptor català, i no solament això, ja que els autors barcelonins compten amb l'ajuda de les institucions de la Ciutat Comtal.

El 27 de maig de 2006 vaig assistir al sopar en què es concedia el Premi d'Assaig Joan Santamaria al periodista d'aquest setmanari: Xavier Garcia, per la seva obra *Trenia anys de cultura ecològica a Catalunya*, assistint nombroses personalitats de la vida cultural barcelonina, entre les quals, el llavors president de la Institució de les Lletres Catalanes Jaume Subirana, al qual vaig manifestar la meua decepció perquè m'havia assabentat que l'Institut Ramon Llull apostava per autors barcelonins, i li vaig recordar la participa-

ció de la nostra cultura a Santiago de Xile el juliol de 2006, en què, igualment, el Llull va coordinar la participació de la nostra literatura i va buscar punts de contacte entre Catalunya i Xile. El senyor Subirana no sabia que Sebastià Juan Arbó, a finals dels anys 30 del segle passat, era un dels pocs novel·listes catalans més coneguts del país sud-americà, per la similitud entre la novel·la rural xilena i la catalana, i que la versió castellana de *Camins de nit* va despertar l'admiració de molts crítics literaris xilens.

Igualment, a la Fira del Llibre celebrada a Varsòvia -a la qual vaig assistir- el mes de maig del 2016, el conseller Santi Vila va apostar per deu autors que escriuen en català, la majoria, de Barcelona. Per tant, seria desitjable que les institucions ebrencs s'involucressin i fessin el possible per a futures participacions a Frankfurt. Tenim una bona literatura. Si hi han traduït a Víctor Català i Carmen Laforet, igualment es pot fer amb l'Arbó. Recordo en aquest moment obres senyeres de les nostres

Eduardo Sánchez
cronista cultural

lletres que podrien perfectament traduir-se a l'alemany: *L'hivern del tigre*, d'Andreu Carranza, *Fills d'un somni perdut*, de Josep Pitarch, *Llàgrimes de sal*, d'Àngel Martí, *Heterodoxos europeus*, de Xavier Garcia, *Gerard Vergés, tretze cops imperfectes*, d'Emigdi Subirats, *L'escamot de la nit serrada*, de Manel Ollé, i *Ramon l'immortal*, de Josep Maria Franquet. Si algun lector hi vol fer alguna aportació ho agrairia profundament. Igualment, la poesia de Gerard Vergés, Zoraida Burgos i Carme Cruelles, sense oblidar les biografies de Sebastià Juan Arbó dedicades a Cervantes i Oscar Wilde completarien una digníssima representació.

En tot cas, la delegació del Govern hi tindria l'última paraula.

Ajuntament de
Deltebre

Àrea #DeltebreTerritori
Gestió Territorial

EDICTE

DOUÏICA